

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

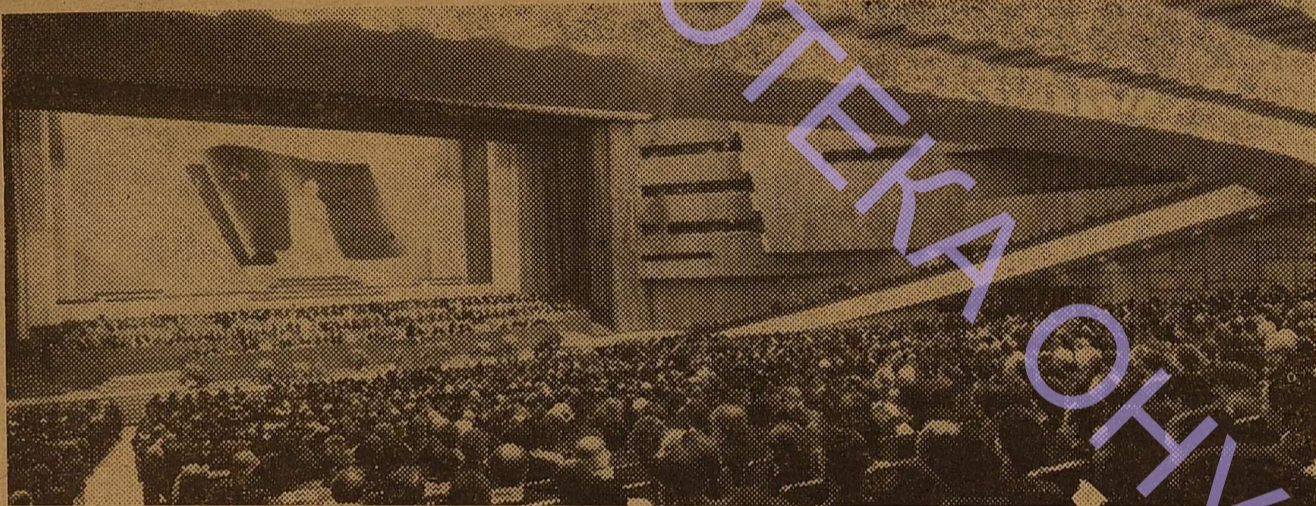
№ 10 (1623), 14 БЕРЕЗНЯ 1986 РОКУ.

Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

Рішення XXVII з'їзду КПРС - в життя!

«ПОПЕРЕДУ В НАС БАГАТО РОБОТИ»

ЗУСТРІЧ ВИКЛАДАЧІВ, СТУДЕНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ З ДЕЛЕГАТОМ XXVII З'ІЗДУ КПРС
ЗАВДЮЮЧИМ КАФЕДРОЮ ІСТОРІЇ КПРС ПРОФЕСОРОМ Н. М. ЯКУПОВИМ.

Професор Н. М. Якупов розповів про хід роботи з'їзду, який виробив реалістичну, продуману програму наших дій, визначив характер і темпи розвитку країни на десятиріччя.

— Я вже майже сорок років в партії, довелося мені брати участь в роботі багатьох зборів, нарад, конференцій. Але вперше я став свідком того, як комуністи, дійсно принципово, відкрито, по-партійному говорять про стан справ. Без перебільшення можна сказати, що XXVII з'їзд КПРС став поворотним в історії розвитку нашої держави. На ньому було схвалено курс партії на прискорення соціально-економічного розвитку країни. Зараз нам треба буде за 15 найближчих років створити стільки матеріальних цінностей, скільки було створено їх за всі роки Радянської влади. Це, звичайно, завдання нелегке. Але, не дивлячись на всі труднощі, наш народ і партія, спираючись на набутий досвід, з цим завданням, безумовно, справляться.

Особливо хотілося б зупинитись на проблемах науково-технічного прискорення і ролі науки в соціально-економічному розвитку країни, — продовжував промовець. Як відзначалося в Політичній доповіді, з багатьох позицій радянська наука займає передові рубежі в світі. У нас є видатні досягнення в галузі атомної енергетики, фізики, математики, біології, в освоєнні космосу, в боротьбі з поширенням різних захворювань тощо. Про стан і завдання науки говорилося в багатьох виступах на з'їзді. Особливий інтерес у мене викликав виступ президента АН СРСР О. П. Александрова, а також виступ віце-президента АН УРСР Б. Є. Патона. Справедливо була відзначена необхідність більш повного використання досягнень сучасної радянської науки. Основний наголос в усіх виступах що торкалися питань науки, було зроб-

лено на посилення її зв'язку з практикою, виробництвом. Серйозній критиці на з'їзді було піддано вузівську науку. Сьогодні в вузах країни зосереджено 35 процентів науково-педагогічних кадрів, в тому числі майже половина всіх докторів наук, а виконують вони не більше 10 процентів наукових досліджень.

Реформа вищої школи, на яку ми чекаємо, передбачає підвищення ефективності вузівської науки і активну участь студентів в науково-дослідницькій роботі. На з'їзді відзначалося, що необхідно якнайрніше залучати студента до наукової роботи, особливо в технічних вузах, до конкретної і відповідальної справи. Треба, щоб уже починаючи з третього курсу студент був прикріплений безпосередньо до підприємства і з урахуванням цього виконував курсові і дипломний проекти. Треба також підвищувати авторитет технічних наук, розвивати юнацьку технічну творчість.

Звичайно, значна увага приділялася на з'їзді ідеологічним проблемам. Перед працівниками ідеологічного фронту з'їзд поставив конкретні завдання по збагаченню духовного світу радянських людей. Партія заклала суспільствознавців, діячів науки і культури виховувати в радянських людей високу політичну культуру. Товариш М. С. Горбачов сказав, що сьогодні необхідно зосередити всю силу партійного впливу на досягнення розуміння кожного людиною гостроти теперішнього моменту, переломного характеру нашого розвитку.

Далі професор Н. М. Якупов зупинився на проблемах реформи вищої школи. Необхідно перебудувати державну систему підготовки кадрів, посилити загальнонаукову і професійну підготовку спеціалістів, привести вищу освіту у відповідність з вимогами часу. В основу цієї роботи треба пок-

ласти інтеграцію освіти з виробництвом і наукою. Планується, зокрема, вести підготовку спеціалістів за замовленням галузей народного господарства, будувати стосунки вузів з підприємствами на договірній основі. Організатори практичного виробництва повинні ширше залучатись до підготовки спеціалістів. Висока вимоги повинні пред'являтися до якості навчання і самостійної роботи студентів. У зв'язку з цим буде правильним позбавлятися тих студентів, які випадково потрапили в той чи інший вуз, не виправдовують наших сподівань.

На закінчення професор Н. М. Якупов відповів на запитання присутніх. Після зустрічі з викладачами і студентами Назим Мухаметзянович охоче відповів на ряд питань нашого кореспондента.

Торкаючись молодіжних проблем, Н. М. Якупов висловив думку, що в умовах університету комітет комсомолу повинен докорінно перебудувати свою роботу з молоддю. В цьому питанні не може бути дрібниць, тому що активна життєва позиція, яку ми зобов'язані виховувати у кожного юнака і дівчини, — поняття комплексне. Неможливо говорити про громадянськість і високу громадську свідомість студента, якщо він проникнувся духом утриманства і споживацтва. Не можемо ми мовчки спостерігати, як частина нашої молоді захоплюється низькопробною західною музикою, читає сумнівну за змістом літературу. Комсомол повинен приділяти увагу всім цим питанням. А прикладом для комсомольців можуть бути їх старші товариші — комуністи.

— Я хотів би побажати, — сказав на закінчення професор Н. М. Якупов, — університетському комсомолу, щоб він примусив говорити про себе як про застрільника великих патріотичних справ.

УНІВЕРСИТЕТ І РАПО

10—11 березня в Одесі відбувся обласний семінар-нарада робітників агропромислового комплексу з питань посилення організаційної роботи по застосуванню госпрозрахунку, колективного під'яду, інтенсивних технологій у землеробстві і тваринництві. У семінарі взяли участь партійні, радянські і колгоспні керівники, працівники РАПО, передовики сільського господарства, діячі науки.

Одне із засідань семінару відбулось в Одеському держуніверситеті. З доповіддю «Актуальні питання зрошувального землеробства» перед присутніми виступив професор І. М. Гоголев; професор Г. І. Швєбс висвітлював питання ґрунтозахисних систем контору-меліоративного землеробства.

Учасники семінару оглянули виставку «Учені ОДУ — сільському господарству». На виставці були представлені схеми технологічних процесів, фотографії приладів, зокрема, аерозольного генератора для створення штучного водного туману, схема бактеріального очищення стічних вод, модель літала сільськогосподарської авіації, робота якого контролюється оптико-електронною системою, розробленою фізиками університету.

Створений нещодавно в країні Агрпрогр — це перший з міждержавних комплексів, до розвитку яких активно залучається і вузівська наука.

Б. ВЕРНІКОВА.

ЯКИМИ СПЕЦІАЛИСТАМИ МИ БУДЕМО?

Погодьтеся, важко стати спеціалістом високого класу в галузі обчислювальної техніки, коли вуз не має достатньої матеріально-технічної бази. Вступаючи на механіко-математичний факультет, ми мріяли про дисплеї, про те, що через кілька років ми на практиці пізнаємо комп'ютерну грамоту, мріяли про знайомство з найновішими досягненнями обчислювальної техніки. Але і на 4-му курсі більшість наших мрій так і залишаються мріями. Чому?

І. ГЕРАЩЕНКО,
студентка 4 курсу
мехмату,
прикладне відділення.

На фото ТАРС заклучне засідання XXVII з'їзду КПРС.

БУДИТИ ДУМКУ

(ПАРТІЙНІ ЗБОРИ КАФЕДРИ ІСТОРІЇ КПРС ПОСТАВЛЯЮТЬ КОЖНИЙ ВИКЛАДАЧ ЗОБОВ'ЯЗАННИЙ ЗАЙМАТИСЯ ЛЕКЦІЙНОЮ ПРОПАГАНДОЮ).

Лекційна пропаганда завжди розглядалась комуністами кафедри, як одне з найважливіших партійних завдань, невід'ємна частина кафедральної роботи. Зараз, коли людський фактор набуває вирішального значення, ще більше зростає роль лекційної пропаганди, як однієї з форм його активізації. На квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС тов. М. С. Горбачов говорив: «Розумне партійне слово, звернене до людини, будить думку, розвиває ініціативу людей, виховує непримиренність до недоліків».

Тому цілком закономірно, що одні з партійних зборів кафедри були повністю присвячені обговоренню питань про завдання лекційної пропаганди кафедри в зв'язку з необхідністю більш активно пропагувати рішення XXVII з'їзду КПРС. В доповіді було відзначено, що в минулому році члени кафедри прочитали трудящим міста і області 461 лекцію, тобто на 15 процентів більше від запланованого. Більше ніж 350 лекцій були присвячені пропаганді матеріалів квітневого і жовтневого (1985) Пленумів ЦК КПРС, передз'їздовських документів, найважливіших рішень партії уряду. 139 лекцій (більш ніж 30 процентів від загальної кількості) були прочитані в районах області. В рамках днів науки чи по направленнях партійних органів в райони області для читання лекцій виїздили 15 викладачів.

Ряд лекторів кафедри був відзначений грамотами товариства «Знання» Центрального району м. Одеси. Серед кращих лекторів — доценти В. Г. Пищємуха, М. С. Галицький, П. Є. Єфімов, Ю. І. Сурай, старший викладач Ф. В. Нєх.

В той же час підсумки лекційної роботи примусили комуністів кафедри серйозно замислитися над проблемою партійної активності кожного члена нашої парторганізації. Дійсно, 12 чоловік прочитали 395 лекцій, тобто практично зробили план за всю кафедру. Але ж на кафедрі працюють не 12, а 22 викладачі. Ось чому на зборах довелось говорити і про те, що в лекційній пропаганді майже не беруть участі аспіранти. Залишився невиконаним, наприклад, цикл лекцій з зовнішньої політики КПРС. Давно назріла необхідність в організації стенду «Куточок лектора».

Комуністи Якупов, Пищємуха, Сурай, Фєсик та інші в своїй виступах порушили питання про значення професіоналізму в лекторській роботі, про вплив цієї роботи на підвищення викладацької майстерності.

Партійні збори затвердили план роботи первинної організації товариства «Знання» кафедри історії КПРС на 1986 рік. Найважливішими заходами в ньому є виїзди в підлеглий район, читання циклу лекцій «Рішення XXVII з'їзду КПРС — в життя!» Зокрема, наші викладачі побувають на заводі квалісько-пресових автоматів, холоднолому комбінаті, заводі металогоспвиробів, в Укрторгтехніці, а також проведуть зустрічі і прес-конференції за матеріалами XXVII з'їзду КПРС на факультетах і в гуртожитку № 5.

Г. ГРЕБЕННИК,
голова первинної
організації
товариства «Знання»
кафедри історії КПРС.

СУТТЄВИХ ЗМІН НЕ ВІДБУЛОСЯ

Днями Вчена рада університету розглянула питання «Підсумки зимової екзаменаційної сесії 1985/86 учбового року і завдання по удосконаленню навчального процесу у світлі директивних документів вищої школи».

Доповідач — проректор з учово-організаційних питань професор В. М. Тоцький.

Вчена рада, зокрема, відзначила, що в нинішню зимову екзаменаційну сесію по університету рівень засвоєння студентами знань у порівнянні з зимовою сесією 1984/85 уч. р. суттєво не змінився.

Абсолютна успішність і якість успішності на денній формі навчання складають відповідно 92,3 процента (проти 92,8 процента) і 51 процент (проти 52,6 процен-

та); на вечірньому навчанні — 86,8 процента (проти 87,9 процента) і 30 процентів (проти 30,1 процента).

Стабільні показники успішності виявилися у студентів при складанні екзамену з політекономії. Невиправдано різкі коливання в якості успішності відмічаються: в бік підвищення — на кафедрі історії КПРС (на 22 процента), в бік зниження — на кафедрі філософії природничих факультетів (на 15 процентів).

Аналіз підсумків навчальної роботи в першому півріччі 1985/86 уч. р. показав ряд недоліків в плануванні, забезпеченні і контролі навчального процесу на рівні деканатів і кафедр, що виявилось, зокрема, в порушеннях графіків учбових занять, невиправданих переробках вже

затверджених розкладів занять і екзаменів, у відсутності системи планування і контролю самостійної роботи студентів, в серйозних порушеннях трудової і навчальної дисципліни.

Слабо виконувала свої функції група аналізу навчально-виховного процесу (голова професор Е. О. Стороженко).

З метою підвищення якості і ефективності навчального процесу Вчена рада прийняла відповідну постанову з конкретними рекомендаціями, в яких особлива увага звертається на необхідність якісного вирішення питання планування, забезпечення і контролю навчально-виховного процесу, а також викорінення формалізму в роботі деканатів, кафедр і викладачів.

Треба переглянути структуру вищої і середньої спеціальної освіти, забезпечити підготовку спеціалістів на сучасному рівні, які мають ґрунтовні теоретичні знання і практичні навички. По-новому, очевидно, треба будувати взаємовідносини вищої і середньої спеціальної школи з галузями народного господарства, посилити їх взаємну заінтересованість у підвищенні рівня навчання і перепідготовки кадрів, кардинальному поліпшенні їх використання на виробництві.

(Із Політичної доповіді ЦК XXVII з'їзду КПРС).

ПОЧИНАЄМО ОБГОВОРЕННЯ МАТЕРІАЛУ «ЗНК» «СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ: ПРОБЛЕМА «ТРИКИ» ЧИ ПРОБЛЕМА СОВІСТІ?» (№ 8).

«Середняк» стає центральною фігурою в університеті, — вважає М. В. Пащенко.

ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ УСПІХ ЗНАНЬ?

Університетська газета «За наукові кадри» у своєму номері від 28 лютого ц. р. не випадково поставила в центр уваги питання уточнення підходів до оцінки знань студентів. Дійсно, нинішня зимова екзаменаційна сесія як ніколи виразно виявила нові тенденції щодо критеріїв в оцінці студентських знань з позиції комплексного вимогливого підходу до визначення рівня засвоєння студентами програмного матеріалу. Їх позааудиторної самостійної роботи.

Горезвісна «процентоманія» змушена уступити місце принципово новим критеріям оцінки навчально-методичної роботи викладачів і засвоєння знань студентами.

Навіть поверховий аналіз підсумків зимової сесії показує, що процес пошуку і впровадження більш принципів підходів в забезпеченні якісної підготовки спеціалістів на деяких факультетах вже розпочався.

Проте, слід зазначити, що на окремих факультетах удаються в крайнощі. З одного боку, під приводом посилення вимог до якості занять допускають нівелювання оцінок, з іншого боку, посилюються на об'єктивність, охоче ставлять «двійки», знімаючи з себе будь-яку відповідальність.

Так, у порівнянні з зимовою сесією минулого навчального року історичний факультет і цього року у процентному відношенні традиційно залишається в лідерах — 96—97 процентів успішності з усіх форм навчання. В той же час не може не викликати подиву, що в останню сесію на 4—11 процентів студентів Ісфаку більше, ніж у минулому році, отримали задовільні оцінки.

Децю інша тенденція виявилася на механіко-математичному факультеті. Тут схильні пояснювати зниження успішності «більш слабким набором на 1 курс, зниженням успішності студентів 3-х і 4-х курсів, оскільки останні, мовляв, розпочали вивчати важкі для сприйняття спеціальні дисципліни без належної загальної підготовки». Напрошується запитання, а що думали і робили на кафедрах мехмату для того, щоб послабити наступні недоробки середньої школи. Мені можуть заперечити, посилаючись на те, що вища школа існує не для того, щоб виправляти брак загальноосвітньої школи. Що ж, формально це так. Але хіба ми самі, мовчки примиряючись з таким становищем, не допускаємо ще більшої помилки? Адже наш брак проявляється не те що на 3—4 курсах, а вже наприкінці першого року навчання студентів. Тому кожна кафедра повинна регулярно ставити діагноз використовувати всі можливі форми лікування взаємовідносин. Мабуть, методичній комісії, групі аналізу механіко-математичного факультету належить серйозно продумати заходи, необхідні для дивного усунення причин, які заважають якісному і ефективному засвоєнню студентами знань з математичних дисциплін, особливо на кафедрах матаналізу і обчислювальної математики.

Деякі слів про філфак. Так, на денній формі навчання збільшилась кількість студентів, які навчаються без «двійок», в той же час значно скоротилася кількість студен-

тів, які мають «чотири» і «п'ять». Інакше кажучи, на перший план виступає «трієчник». Складається враження, що на факультеті зменшується кількість хороших студентів, здатних стати кваліфікованими спеціалістами. І такі тенденції характерні не лише для філологічного факультету.

На хімічному факультеті «трієчників» 48,0 процента, на ІІФ — 53 процента, фізичному — 57 процентів, механіко-математичному — 68 процентів.

Можуть сказати: ці показники — свідчення зростаючих вимог викладачів до якості знань студентів. Проте кожному з нас добре відомо, що «трика» — це, як правило, двійка з плюсом. Отже, проблема «середняка» виявляється більш складною, ніж може здатися на перший погляд.

Щоб відійти від традиційних класичних і не повиснути на гачку процентоманії, доцільно зосередити увагу на такому питанні: як впливає на якість знань студентів ціка організація або відсутність такої в навчальному процесі. Чи достатньо кафедри виявляють самостійність і розумну ініціативу в організації планування, забезпечення і контролю навчально-виховного процесу!

Як відомо, студентам водночас вичитується біля десятка дисциплін на більшості забезпечуючих спеціальних і загальноуніверситетських кафедр. При цьому щонайменше відхилення від норми на кожній з них в плануванні аудиторної чи самостійної роботи студентів відчутно дезорганізує навчальний процес, призводить до неритмічного засвоєння студентами навчального плану.

Ми не даремно багато говоримо про провідну роль викладачів в навчальному процесі, і це справедливо. Але здається, що при цьому ми нерідко забуваємо, що навчання — це не односторонній і не одноплановий процес. Бо викладач, зацікавлений в наслідках своєї роботи, не може ігнорувати того, чи в сприятливих умовах працює його студент. Що ми маємо на увазі? Неймовірно, але факт, що, починаючи навчання в університеті, жоден студент денного відділення заздалегідь не знає, які саме дисципліни, в якому обсязі і семестрі будуть викладатися протягом навчального періоду.

Можна подискутувати відносно того, яким конкретно має бути цей план-путівник: п'ятирічним, однорічним чи навіть семестровим. Не в цьому суть. Тим більше, що є зразки, та й досвід можна запозичити в інших вузах. Важливо, що наявність такого плану, безперечно, дала б студентам можливість правильно розрахувати свої зусилля, спланувати самого себе, виробити у собі звичку до раціонального використання дорогоцінного часу.

А хто з викладачів університету провів дослідження з ме-

тою виявлення того, чи призводять його заняття (лекції, семінари, лабораторні роботи) до перевантажень студента?

Такі експерименти необхідні не лише для більш доцільної організації навчального процесу, але й для удосконалення програми дисципліни, яка викладається. Основною метою такого експерименту має бути забезпечення правильного розподілу учбового часу, створення бюджету часу, необхідного для самостійної роботи студента.

Саме на відсутність такої роботи, як на суттєвий недолік, було вказано комісією Мінвузу УРСР, яка проводила комплексну перевірку університету в період з 17-го по 22 лютого ц. р.

І нарешті, про самого студента та молодіжні організації університету.

Сьогодні вважається модним говорити про утриманські настрої молоді. На жаль, утриманська психологія стала нормою поведінки і значної частини студентів. Це проявляється перш за все у відсутності ініціативи у навчанні (хто із студентів запропонував кращий метод опанування тієї чи іншої дисципліни?). Склалося таке становище, що навіть комсомольські збори у деяких випадках організують наставників академічних груп. А предметні кабінети! Зайдіть після занять в навчальні корпуси і подивіться, чи багато студентів працює в кабінетах у звичайні міжсесійні дні. Малоэффективною, на наш погляд, є і робота комітету комсомолу і комсомольського бюро факультетів по вихованню у студентів більш сумлінного ставлення до навчання.

Ми говоримо про все це не для того, щоб дорікати студентам. Маємо на увазі зовсім інше. В минулі роки в університеті активно велася гурткова робота, у ході якої виявлялись і враховувались різноманітні інтереси студентів. Окрім факультетських газет, наприклад, виходили і наукові бюлетені, в яких друкувалися перші спроби майбутніх науковців. Все це створювало невимушену атмосферу загальної зацікавленості в активному вивченні студентами того чи іншого предмету.

Отже, чи не настав час говорити не лише про пасивність студентів, але чи не в першу чергу пасивність викладачів, які повинні виявляти винахідливість і творчість у своїй навчально-виховній роботі. Студента треба не водити за руку, а заохочувати у всьому до самостійних кроків. І постійно будити інтерес до науки і загальної культури.

Тоді проблема горезвісної «процентоманії» чи гри у «об'єктивні» проценти відпаде сама собою.

М. ПАЩЕНКО,
начальник
навчального відділу
ОДУ.

На «відмінно» склала першу в своєму житті сесію Лариса Коваленко, студентка 1 курсу класичного відділення мехмату. Зараз у Лариси нові турботи: не послабляти темпів у навчанні, вчасно підготуватися до семестрових заліків, щоб бути в повній готовності до літньої сесії. Побажаємо тобі, Ларисо, такого ж успішного фінішу! Фото І. МОСКАЛЕНКА.

ОСЬ І ЗАКІНЧИЛАСЬ ПЕРША СЕСІЯ

Як швидко летить час! Здається вчора ми тремтіли на вступних іспитах, потім переживали, як складемо першу в своєму житті сесію. Але ці хвилювання вже позаду, ми відчуваємо себе справжніми студентами. Дехто навіть жартує: попередити лише дев'ять сесій!

Але якщо говорити серйозно, то попередити ще майже п'ять років важкої, напруженої роботи, а перша сесія стала лише першою крапкою в траєкторії нашого студентського життя. І дуже жаль, що у багатьох ця умовна крива з перших же місяців навчання в університеті повзе вниз. Це тим більш прикро, що ми не просто навчаємося, ми здобуємо майбутню професію. А правильно обрати свій життєвий шлях, стати справжнім професіоналом — значить здобути своє людське щастя. То ж давайте будемо боротися за своє щастя, не будемо падати духом після перших невдач і труднощів, адже все залежить тільки від нас самих.

Хочеться відзначити, що багато студентів нашої групи подолали цей перший нелегкий рубіж успішно. Серед них Тетяна Опішнікова, Наталка Скрипниченко, Оксана Ботезат, Ольга Карпова, Алла Повереннова, Тетяна Войчук, Світлана Яценко, Ірина Солоденко та багато інших. З великою радістю від імені своєї групи хочу привітати студенток Олену Бахаровську та Ганну Чумак з відмінним складанням іспитів.

Зараз перед нами стоять нові завдання і проблеми. Час за лекціями, семінарами, роботою над курсовою промайне непомітно і перед нами постане завдання складання літньої сесії. А її успіх залежить, як ми в цьому переконалися, від напруженої, повсякденної роботи протягом всього семестру. Отже, часу, «розхитуватися» вже немає, треба працювати по-справжньому.

Т. РЯБЕНЬКА,
студентка 1 курсу
філфаку.

«ФІЗКУЛЬТ» без «УРА!»

У зміцненні здоров'я населення, гармонійному розвитку особи, в підготовці молоді до праці і захисту Батьківщини зростає значення фізичної культури і спорту, впровадження їх у повсякденне життя. Треба поставити справу так, щоб кожна людина змолоду дбала про своє фізичне вдосконалення, мала знання в галузі гігієни і медичної допомоги, вела здоровий спосіб життя.

(Із Програми КПРС).

ПИТАННЯ ДО КАФЕДРИ ФІЗВИХОВАННЯ

Ми говоримо, що фізичне виховання — невід'ємна частина комуністичного виховання. Ось чому в нашій країні робиться все для масового розвитку фізкультури і спорту. А для справжньої масовості необхідна і хороша матеріальна база. Які ж справи щодо цього в нашому університеті? В п'яти гуртожитках є спортивні кімнати, але вони дуже погано обладнані спортивними приладами. Біля гуртожитку немає волейбольних, баскетбольних спортивних майданчиків, не кажучи вже про міні-майданчики для футболу. Не змонтовані тут хоча б найпростіші спортивні прилади. Дуже потрібна ініціатива комсомольських організацій факультетів, кафедри фізвиховання, щоб студенти могли провести суботники біля своїх гуртожитків з метою благоустрою та влаштування спортмайданчиків. Адже нам під силу зробити, наприклад, столи для настільного тенісу, змонтувати турніки. Я впевнений, що вони б не пустували. А наш стаді-

он? Крім поля для гри в футбол (вхід на яке суворо обмежений), і бігової доріжки, там майже немає умов для занять спортом. Ті, хто служив в армії, добре знають, що спортивне містечко, спортивні прилади — прекрасний засіб зміцнення здоров'я. Тільки комплексне використання різних видів спорту, участь в іграх дозволять виробити спритність, вправність. Не можна задовольнятися лише бігом, заняттями з фізкультури за програмою. Наявність хорошої матеріальної бази значно підвищила б інтерес до спорту, що в свою чергу, залучило б студентів до активної участі в спортивних заходах. Цікаво було б знати через газету «ЗНК», що думає з цього приводу кафедра фізвиховання ОДУ?

С. АХЛАМОВ,
студент II курсу,
член комсомольського
бюро істфаку.

«Все залежить від бази...»

СКАЗАВ У РОЗМОВІ З НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ ЗАВДІЮЧИЙ КАФЕДРОЮ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОДУ ЛЕВ ВАСИЛЬОВИЧ МАЛИКОВ.

— Які спортивні секції працюють сьогодні в університеті?

— Баскетбольна, (для чоловіків і жінок), з боротьби самбо, волейболу (чоловіки і жінки), художньої гімнастики, легкої атлетики, плавання, гандболу, стрільби кульової, тенісу, настільного тенісу, футболу, бадмінтону, спортивного орієнтування, альпінізму. Діють також секції шахістів, шашкістів, є групи здоров'я для викладачів і студентів, а також групи з ритмічної гімнастики.

— Скільки студентів займаються в цих секціях?

— Майже чотириста.

— І всі вони займаються в одному спортзалі на Пролетарському бульварі?

— На жаль, це так. Особливо напружено в зимовий час. Щоправда, ми іноді арендуємо приміщення в інших вузах. Наш зал погано пристосований до занять. Посудить самі: в залі холодно, він погано освітлюється, немає гарячої води.

— А як справи на стадіоні?

— Університетський стадіон має одне з кращих у місті футбольне поле. Відмінні синтетичні бігові доріжки. Але допоміжні приміщення в поганому стані. Немає душових з підігрівом води, роздягалки не обладнані належним чином. Для реконструкції приміщень потрібні чималі кошти. Ми неодноразово зверталися з проханням про реконструкцію допоміжних приміщень стадіону в ректорат. Але це питання, на жаль розв'язується вже не один рік і коли воно буде вирішене — невідомо. Не дивлячись на такі

обставини, кафедра забезпечує роботу більш ніж з 4 тисячами студентів. Якщо говорити про ефективність нашої роботи, то в першу чергу необхідно підвищити якість навчального процесу. Двічі на тиждень у нас займаються студенти першого і другого курсів, один раз — студенти третій і четвертих курсів всіх факультетів. І прищепити їм любов до фізичної культури і спорту необхідно саме під час цих занять. Але при тих умовах, в яких нам доводиться працювати, зробити це нелегко. По-перше, часу відведеного на заняття, недостатньо. За найскромнішими підрахунками, студенту необхідно віддавати заняттям фізичною культурою і спортом 8—10 годин на тиждень. Ми ж займаємося з студентами 80 хвилин на 1—2 курсах і 90 хвилин — на 3—4 курсах.

Звичайно, як правильно відзначають і самі студенти, для додаткових занять необхідні і додаткова матеріальна база, поліпшення умов для занять фізкультурою і спортом. За нормами забезпеченості спортспорудами нам необхідно гімнастичний зал, зал для занять важкою атлетикою, басейн, малий зал. У нас же є лише один зал розміром 36x18 метрів. Крім того, при проектуванні і будівництві цього залу було допущено ряд грубих прорахунків. Потрібні нам і додаткові спортивні майданчики з баскетболу, волейболу, гандболу, тенісу. Будівництво таких майданчиків планується здійснити в районі гуртожитків на Пролетарському бульварі. Але справа ця просувається надто повільно.

— З якою особистою ініціативою виступають сьогодні вик-

ладачі кафедри в плані активізації спортивно-масової роботи зі студентами університету?

— За ініціативою нашої кафедри і заступників деканів деяких факультетів вирішено проводити дні здоров'я на жонному факультеті. Спортивне свято стане складовою частиною Дня факультету. В ньому візьмуть участь не тільки студенти, а й викладачі. Зараз планується провести ряд спортивних змагань в гуртожитках з доступних видів спорту.

— Але ж спорткімнати гуртожитків ще як слід не обладнані!

— Так, питання про обладнання спорткімнат повністю ще не вирішено. Хоч вже зараз ми можемо передати студентам гуртожитків велотренажери, мати, гіри, гантели. Але для цього ці кімнати необхідно дообладнати. В обладнанні спорткімнат повинні взяти діяльну участь не тільки викладачі кафедри, але й студради гуртожитків, активісти спортивно-масової роботи, студентський профком.

В навчально-експериментальних майстернях ми замовили дещо для обладнання цих кімнат, але майстерні зволікають з виконанням замовлень. Необхідно також обладнати біля гуртожитків гімнастичні містечка. Ми плануємо також будівництво «доріжки здоров'я» в спорттаборі. В УЕМ вже надійшло замовлення на її виготовлення. За ініціативою спортклубу і кафедри найближчим часом будуть проводитися змагання комсомольсько-молодіжного складу з комплексу ГПО.

Бесіду вів
І. МОСКАЛЕНКО.

РЕКТОРАТ ПОСТАНОВЛЯЄ...

На черговому засіданні ректорату розглянуті результати комплексної перевірки роботи кафедри фізичного виховання.

Відзначивши певні досягнення кафедри в організації фізичного виховання студентської молоді, ректорат вказав на наявність недоліків і упущень, усунення яких могло б сприяти поліпшенню всієї діяльності кафедри.

Зокрема, відзначалося недотримання графіка занять у спортивному залі, недоцільні об'єднання різних груп, що знижує якість занять. Незадовільно відвідуються заняття з фізичної культури студентами старших курсів та іноземними студентами.

Спецгрупи комплектуються без урахування основного захворювання. Закріплені за кафедрою лікар на заняттях буває дуже рідко, а посада медичної сестри залишається вакантною. На кафедрі слабо ведеться науково-методична і науково-дослідницька робота. Із 22 штатних викладачів такою роботою фактично займаються 4 чоловіки.

Співробітниками кафедри проводиться недостатня лекційна робота серед населення і особливо в студентських гуртожитках.

У постанові ректорату вказується, що з метою покращення на кафедрі фізичного виховання учбового процесу необхідно якнайшвидше виконати план реконструкції і будівництва нових спортивних комплексів і споруд.

Господарську частину університету зобов'язано сприяти виконанню замовлень кафедри на виготовлення тренажерів та спортивних приладів.

Завідуючому кафедрою Л. В. Маликову запропоновано у найкоротші строки усунути вказані недоліки в організації учбового процесу та посилити ідейно-виховну роботу серед викладацького складу кафедри.

НАКАЗ РЕКТОРА ПРО ПРОВЕДЕННЯ В ПІДРОЗДІЛАХ ФІЗКУЛЬТУРНИХ ПАУЗ ІСНУЄ. ХТО ВИНЕН В ТОМУ, ЩО ВІН НЕ ВИКОНУЄТЬСЯ?

ЯК ОРГАНІЗОВАНА СПОРТИВНА РОБОТА ІЗ СПІВРОБІТНИКАМИ УНІВЕРСИТЕТУ?

З таким запитанням наш кореспондент звернувся до голови комісії культурно-масової і спортивної роботи профкому ОДУ О. П. Дем'янчука.

— У зв'язку з об'єктивними труднощами, а саме відсутністю спортивних залів, які могли б прийняти всіх бажаючих, значно ускладнюється організація дійсно масової спортивної роботи в університеті. Але певні заходи вже реалізуються. Зокрема, успішно ведуться переговори відносно арендування у політехнічного інституту декількох доріжок в плавальному басейні. Майже завершено формування групи аеробіки, яка буде діяти в спортивній кімнаті гуртожитку № 8.

— Орест Павлович, що, на вашу думку, можна зробити якнайближчим часом, щоб поживавити спортивну роботу

серед співробітників університету?

Перш за все, необхідно форсувати ремонт спортивного залу по вулиці Ласточкина. Більш чітка організація занять в існуючих залах зі студентами — теж певний вихід із становища, яке склалося.

Не менш важливим вважаю і медичне забезпечення занять спортом. Зокрема, було б добре організувати профогляд працівників університету.

Мені відомо, що багато з них охоче займаються б плаванням, але пройти освітчення в районній лікарні не завжди просто. Мабуть, доцільно було б організувати у вузах медичний огляд співробітників, по черзі об'єднувати зусилля лікарів медпунктів декількох вузів.

Необхідно подумати також про введення фізкультурної паузи у всіх підрозділах університету, в яких здебільшого працюють жінки. Адже, як мені відомо, відповідний наказ ректора існує, проте він чомусь не виконується. Самокритично слід визнати, що в цьому винен і профком співробітників ОДУ. Гадаю, що нам терміново необхідно подумати про те, які спортивні заходи організувати для співробітників у літню пору.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Наша розповідь про діяльність і проблеми кафедри фізичного виховання — лише початок зацікавленої розмови про одну з важливих ділянок у підготовці майбутніх спеціалістів — їх фізичне і моральне загартування.

Як підкреслюється у новій редакції Програми КПРС, зміцнення здоров'я радянських

людей — справа першорядної ваги.

Ось чому редакція вирішила надати слово тим, хто має безпосереднє відношення до розвитку фізичної культури і спорту в університеті.

На жаль, відповіді Льва Васильовича Маликова звелися головним чином до виправдання недоліків у роботі кафедри фізичного виховання посиленням на відсутність матеріальної бази.

Не ігноруючи важливості цієї проблеми, хочемо, однак, підкреслити, що в роботі кафедри відсутній ентузіазм і справді спортивний запал, відсутні ті зв'язки з молоддю і персоналом університету, які роблять спорт і заняття фізкультурою справді масовими.

Ставка на спортивну еліту поки що залишається характерною ознакою для стилю роботи кафедри.

Не може не здивувати па-

сивність — якщо не сказати більше — і байдужість комітету комсомолу, який повинен у першу чергу стати застрільником виховання у молоді здорового способу життя через заняття спортом.

Не сказали свого слова і профспілки, яким теж належить серйозно зайнятися фізичним вихованням трудового колективу. Отже розмову розпочато. Хто просить слова?

«В СЕРЦІ У МОЇМ»

Так називається нова документальна повість завідувача кафедрою української літератури професора І. М. Дузи, яка повинна вийти з друку в обласному видавництві «Маяк». В повісті йдеться про літературно-естетичні та громадсько-політичні погляди відомого українського радянського письменника і громадського діяча Михайла Панасовича Стельмаха.

З дозволу автора ми передрукуємо фрагмент повісті про його перебування разом з письменником Стельмахом у Саратові, яке сталося 1962 року у дні Декади української радянської літератури і мистецтва в РРФСР.

У неділю 1 червня делегацію українських митців радісно і щиро зустрів Саратов. Моросив дощ, але на привокзальній площі зібралось понад дві тисячі чоловік — робітники та службовці, студенти та учні. Навколишні будинки в панно, лозунгах, прапорах. На приміщенні вокзалу прапори Радянського Союзу та УРСР. Під ними яскраві лозунги «Привет дорогим гостям України!» і «Пусть живёт и крепнет дружба русского и украинского народов». Все потопав в квітах.

Під час мітингу Михайло Панасович Стельмах, звертаючись до нас, говорить:

— Треба буде знайти час і відвідати місця, пов'язані з іменами Чернишевського, Шевченка, Костомарова. Хто знає, коли ще випадатиме нам приїхати «в глуш, в Саратов». — закінчив жартівливо словами Грибодова.

План свого знайомства з культурними цінностями Саратова Михайло Панасович Стельмах виконав і перевиконав. Він поцікавився, де жив і працював Ярослав Галан, де проходив у дні Великої Вітчизняної війни Всеслав'янський мітинг, на якому виступали Павло Тичина, Максим, Рильський, Олександр Корнійчук.

В перший же день ми пройшли по вулиці, що носить ім'я Тараса Григоровича Шевченка, і поклали квіти біля будинку, в якому бував Кобзар.

— От, друже, чого ми недогадали, — сказав Михайло Панасович.

— Чого? — запитую.

— В нашій бригаді знаходиться Ростислав Івицький, заслужений артист республіки. Він створив і чудесно виконує композицію «Слово про Кобзаря». Як би було добре організувати отут, біля цього будиночка мітинг. Зібрати людей і попросити Івицького, щоб він прочитав свій твір. Як би було добре. Не додумались.

Заохочений оцінкою композиції Михайлом Панасовичем я пішов разом з Івицьким в Саратовський університет і там прослухав такий його виступ. Переді мною ожили біографічні твори Тараса Григоровича, Майстер художнього слова використав автобіографію Шевченка, його поезію і прозу, листи і щоденникові записи. В уяві постав цільний характер, нескорений борець, пристрасний революціонер-демократ.

В перші дні Великої Вітчизняної війни молодий тоді Стельмах написав вірш «Шевченкові». Звертаючись до образів Кобзаря, він кликав на бій з фашистськими нелюдьми:

Не спалося, а ніч як море,
А ніч в полоні ворогів.
На всіх шляхах стогнало
горе
І білий камінь червонів...

Іван ДУЗЬ.

Озвалася Умань і Унеча,
І Гонта йшов із-за ріки,
І по ході гора Чернеча
Пізнала Щорсові полки.
На бій ішли твої онуки,
Немов напровесні розливи.
Тарас простяг над нами руки
І в добру путь благословив.

Михайло Панасович виступав на Шевченківських святах в Києві і Каневі, везе Шевченківське слово у далеку Канаду, пише передмову до одного з видань «Кобзаря» і зізнається:

— Написати слово про «Кобзаря» — велика честь і відповідальність. Мабуть, важко знайти на Україні літератора, особистість якого не формувалася б під впливом Тарасового генія. Я схилився перед статтю Шевченка-поета, Шевченка-революціонера, горджуся тим, що Україна має такого титана. Ми вчимося у Тараса любити рідну землю, свій народ, його думи і пісні, з яких черпав наснагу Кобзар.

Неподалік від вулиці Т. Г. Шевченка у Саратові споруджено пам'ятник Миколі Гавриловичу Чернишевському. Підійшли до нього і також поклали квіти.

— Коли хочемо знати, що таке справжня дружба російського і українського народів, то вивчаймо і розуміймо ідейне єднання титанів двох братніх народів — Чернишевського і Шевченка. Ото справжній інтернаціоналізм, ото найвища міра слугування рідному народові. Один писав: «Караюся, мучуся, але не каюся!» Другий карався, мучився, але не покався. Це подвиг. Його очинив Ленін. Він сказав своє слово і про першого і про другого.

Наступного дня ми відвідали Будинок-музей Миколи Гавриловича. Нас радо приймала і розповідала про життя та діяльність М. Г. Чернишевського його внучка Н. М. Чернишевська. Я спостерігав, як Михайло Панасович оглядає стенди, вчиться у читаті оцінки революційної діяльності і творчості Миколи Гавриловича. А коли директор музею подарила нам об'ємну книгу «М. Г. Чернишевський в Саратові», Михайло Панасович сердечно дякував і сказав: «Найцінніший подарунок — книга. А книга про Миколу Гавриловича не має ціни».

Згадав Тараса Григоровича автор «Думи про тебе» і у своєму виступі на урочистих зборах. Він говорив:

— Триста лет тому назад
вольница Богдана Хмельницького
— вольница Запорожской Сечи
в славном Переяславе
сказала: «Навіки разом!». «Навіки
вместе с русским братом». И мы
назекы вместе, как два колоса,
что выросли из одного зерна,
только еще ближе, и мы вместе
как звезда, что со звездой
говорит, только еще ближе.

В тяжельные дни бесправия Саратов дал приют нашему гению — Шевченко.

Про світлу пам'ять до Кобзаря говорив Михайло Панасович на зустрічі з робітниками підприємничого заводу. Він дякував саратовцям, що вони бережуть пам'ять про великого Кобзаря, що іменем Т. Г. Шевченка названа вулиця і колгосп в селі Узмор'є Енгельсського району. Вона, та пам'ять жила і в його серці.

ДЯКУЄМО ЗА РАДІСТЬ

Нещодавно в нашому актовому залі виступав ансамбль «Стругураш». Учасники ансамблю — студенти і викладачі Кишинівського університету. Коли ми йшли на концерт, нам було просто цікаво, що можуть запропонувати такі ж студенти, як і ми самі. Але з перших номерів програми всі глядачі забули, що перед ними не професійні артисти. Запальні молдавські танці, веселі і ліричні пісні, чудова музика — все це захоплювало, спо-

внювало радістю. Цікаво було дізнатися і про народні молдавські звичаї, обряди, які відтворили на сцені учасники ансамблю.

Гордість за свою рідну Молдавію, любов до Батьківщини і разом з тим, «чуття єдиної родини» у всіх народів Радянського Союзу, — ось основні мотиви, які пронизували цей прекрасний виступ.

Учасники ансамблю коротко розповіли про історію створення ансамблю, про

свій, порівняно молодий, університет. Кишинівський університет — ровесник перемог нашого народу над фашистською Німеччиною. Так що травень минулого року став для студентів і викладачів Кишинівського університету подвійним святом, вони відзначили 40-річчя створення університету.

Цей вечір всім дуже сподобався. Хотілося б, щоб подібні зустрічі відбувалися частіше.

Т. ТРОЯНДОВА,
студентка I курсу
філфаку.

МЕТИ ДОСЯГНУТО

В лютому 1986 року на хімічному факультеті пройшов ряд заходів, присвячених 125-річчю з дня народження Героя Соціалістичної Праці академіка М. Д. Зелінського. Цій темі було присвячено і засідання студентського клубу «Катенан» кафедри органічної хімії, яке проходило в гуртожитку № 3 Одеського університету. Викладачі розповіли про

те, що в Одеському університеті і ФХІ АН УРСР ім. О. В. Богатського продовжуються роботи, започатковані академіком М. Д. Зелінським по дослідженню процесів каталізу, вивченню стереохімії органічних сполук, процесів сорбції токсичних газів тощо. В цих роботах беруть участь і студенти хімічного факультету.

Незабаром я закінчую ОДУ і покину стіни університету, в якому з мене виховали спеціаліста - хіміка. Я з задоволенням відзначаю, що мета, яку я перед собою поставив, досягнута. Для цього мені були надані великі можливості і я завжди буду вдячний за це Радянському Союзові!

Гільєн ХЕРАРДО,
студент V курсу
хімічного
факультету (Куба).

Після критичного виступу «ЗНК»

«ОСЕЛЕДЕЦЬ СМАЖЕНИЙ З... «РОМАНТИКОЮ»

В РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

Надрукований у вашій газеті від 24 січня ц. р. фейлетон «Оселедець смажений з... «романтикою» обговорено 11.2.1986 р. на нараді працівників об'єднання № 48 з участю проректора по АГЧ тов. Рузовського І. Г. і його помічника тов. Малярчука І. С., а також представників студентського профкому і побутової комісії, представників тресту Ідалень учбових закладів. Критика визнана правильною.

З метою покращення роботи буфетів в університеті з буфетницями об'єднання проведено практичний семінар.

Виробничим відділом тресту Ідалень переглянуто і доведено до відома кожного буфету асортиментний мінімум продукції. В буфеті головного корпусу університету встановлені термостат для чаю і сосисковарка.

Зараз щодня в буфеті є в продажу булки прості (не солодкі) вагою 50 і 100 г., бутерброди 3—4 найменувань, виготовлені з ужи-

ванням хліба чи таких булок, чай з цукром чи без нього, з повидлом; соки 6—5 найменувань, у тому числі томатний і яблучний, молоко кип'ячене, сметана, гарячі сосиски; кулінарні вироби у широкому асортименті, пиріжки здобні печені з різними наповнювачами та інша продукція.

Буфет забезпечено в достатній кількості стаканами, посудом, столовим набором, у т. ч. чайними ложками.

За роботою буфетів встановлено постійний контроль з боку персоналу тресту і керівництва об'єднання № 48.

Буфетниці тт. О. Ткаченко і Л. Яковлева суворо попереджені про необхідність своєчасного замовлення продуктів в асортименті.

С. ЛІВШИЦЬ,
зав. об'єднанням № 48
тресту Ідалень учбових закладів.

Критику, яка прозвучала на адресу профкому в фейлетоні «Оселедець смажений...», профком визнає справедливою. Відповідальна за роботу пунктів громадського харчування т. Гудимович Т. Ф. не проявила необхідної наполегливості у вирішенні питань, пов'язаних з роботою буфету в головному корпусі ОДУ, ослабила вимогливість до роботи ЖПК профбюро мехмату, яку очолює тов. Грибняк С. Т. Треба також відзначити, що і голова профбюро мехмату т. Євтухов В. М. не приділяє належної уваги роботі ЖПК профбюро.

На засіданні ЖПК профкому, яке відбулося, накреслені заходи по усуненню відзначених у фейлетоні недоліків. На засідання запросили і буфетницю О. Ткаченко, яка, однак, відмовилася прийти на нього.

Проведена 26 лютого цього року контрольна перевірка роботи буфету показала, що хоч деякі зрушення на краще є, однак, багато недоліків досі не ліквідовано. Погано оформлені вітрини, як і раніше не вистачає посуду, немає серветок. Деякі вироби продаються в холодному вигляді, не підігріваються, сосиски продавали непровареними. Комісія виявила, що кабачкова ікра, яка продається, непридатна до вживання, банки, в яких вона розфасована, мають здуті кришки. Асо-

ртимент продуктів не відображено повністю на вітрині. Не продуманий розклад продуктів, поряд з ними стоять порожні коробки, ящики з порожніми бутылками. Низька культура обслуговування.

Комісія вважає, що незадовільна робота буфету головного корпусу пояснюється не об'єктивними труднощами, а впертим ігноруванням співробітниками буфету своїх службових обов'язків.

Надалі результати перевірки роботи буфету будуть своєчасно доводитися до відома директора Ідалень № 48 т. Лівшиць С. Г. Вирішено повторні рейди-перевірки роботи буфету проводити раз на два тижні. Профком зобов'язав помічника проректора по АГЧ з питань побуто т. Малярчука І. С. забезпечити буфет графінами, тарілками і серветками в достатній кількості. Профком поставив також вимогу перед профбюро механіко-математичного факультету організувати регулярно чергування студентів у буфеті, проводити виховну роботу з культури поведінки студентів в пунктах громадського харчування. Голові профбюро тов. Євтухову В. М. дана вказівка заслухати на засіданнях профбюро у квітні цього року питання про роботу ЖПК по контролю за роботою пунктів громадського харчування. У травні 1986 року питання

про роботу пунктів громадського харчування університету буде обговорюватися на засіданні профкому співробітників.

Голова ЖПК
профкому ОДУ
С. СУХОВСЬКА,
голова комісії
громадського
контролю
профкому ОДУ
Т. ГУДИМОВИЧ.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Дві відповіді на один і той же критичний виступ. Відверто кажучи, відповідь зав. об'єднанням № 48 тресту Ідалень учбових закладів С. Г. Лівшиць здалася нам занадто оптимістичною. Воєнськи, наприклад, не завжди бувають, звісно немає томатного соку, ніхто не бачив повидла до чаю... Проте, ми вважаємо головним, щоб об'єднання і профком університету дійшли згоди з питань забезпечення чіткої роботи буфету, не вдаючись до взаємних образ і докорів.

Що ж стосується роботи буфетниць О. Ткаченко і Л. Яковлевої, то жодна з зацікавлених сторін не повинна обмежуватися лише критикою на їх адресу. Потрібна і дійова допомога, і розуміння специфіки їхньої праці. Вимоги до людей мають бути принциповими і суттєвими, а ставлення — доброзичливим.

НАРОД ПРО ЗДОРОВ'Я, КРАСУ І СИЛУ

Найбільше багатство — здоров'я.
Помірність — мати здоров'я.
Добрі пісні завжди худі.
Силою не хвалились, краще трудись.
Лікар — супутник хвороби.
Життя — це радість, яку не кожен цінує.

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. П. Великого, 2, 3-й поверх, кімната 86

ДЗВОНІТЬ: тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.